

DANKBAAR LEVEN!

NL

“Merci! Merci!”

1. De dankbaarheid komt voort uit de ontmoeting tussen personen. *“Het geloof is allereerst een gezicht.”*

(voor de kapel van de verschijningen)

Op de avond van 15 januari 1933 bemerkt Mariette in de voortuin een ‘Mooie Dame’, stralend van licht. Ze is ervan overtuigd dat het gaat om de Maagd Maria. Ze neemt haar rozenkrans en begint te bidden. Maria glimlacht, en nodigt haar uit, door een handgebaar, naar haar te komen.

Wanneer Mariette de ‘Mooie Dame’ in de voortuin opmerkt, is ze niet bang: vanaf het begin verloopt de verschijning in een sympathieke en welwillende sfeer. Ze ontdekt dat ze gewaardeerd wordt door de ‘Mooie Dame’, ze wordt erkend als mens en als persoon.

Ze doet de ervaring op zoals beschreven door de profeet Jesaja: *Wees nu niet bevreesd, want Ik heb u verlost, u geroepen bij uw naam: gij zijt van Mij. (...) zo kostbaar zijt gij in mijn ogen, zo waardevol: Ik heb u lief.* (Jes 43,1.4) De Mooie Dame laat dit blijken door haar glimlach, door haar uitnodiging om naar haar toe te komen, door dicht bij haar te zijn. Ze bevestigt Mariette in haar waarde, ze wordt zich bewust van haar waardigheid.

Is dat niet wat bij Mariaverschijningen gebeurt? In Lourdes zei Bernadette: “Ze beschouwde mij als een persoon die met een andere persoon spreekt.” In Banneux richt Maria zich liefdevol tot Mariette met de woorden: “Mijn lief kind.”

Zie daar het eerste geschenk dat de Maagd der Armen aan het kind geeft: **het besef iemand te zijn**, een besef dat niettemin heel nederig blijft.

Zij, aan wie Maria verschijnt, ontdekken dat zij belangrijk zijn in haar ogen, en de Dame is ook direct voor hen belangrijk. Spontaan willen ze iets teruggeven: ze bidden de rozenkrans, ze stellen zich verwachtingsvol op om haar opnieuw te ontmoeten, en, in het geval van Mariette, hervat ze de catecheselessen en gaat weer naar de Mis.

► *Laten we nu, zoals Mariette, een tientje van de rozenkrans bidden.*

Het is een veel voorkomend feit in de Bijbel: de Heer richt zich tot de nederigen, tot hen die in de steek zijn gelaten, die aan de rand staan, die door anderen niet gezien worden. *God ziet niet zoals een mens ziet; een mens kijkt naar het uiterlijk, maar Jahwe naar het hart.* (1 Sam 16,7)

Dat is ook wat Maria zelf heeft ondervonden. Ze herinnert hieraan in het Magnificat: *Zijn keus viel op zijn eenvoudige dienstmaagd...* (Lc 1,48) En het hart van Maria is vol dankbaarheid:

► *Zingen wij samen het Magnificat, terwijl wij op weg gaan naar de eerste steen:*

Refrein: Mijn hart zingt voor de Heer: Magnificat!

ZJ 748

Mijn God is mij genadig, mijn vreugde overdadig;

en ieder prijst mij zalig: Magnificat!

Mijn hart zingt voor de Heer: Magnificat!

1. Welwillend zag mijn Redder,
naar zijn geringe dienaar,
voltrok aan mij zijn wonder.
Heilig is zijn Naam.

4. Zijn volk was Hij indachtig,
vol deernis jegens Israël,
getrouw aan zijn belofte.
Eeuwig duurt zijn heil.

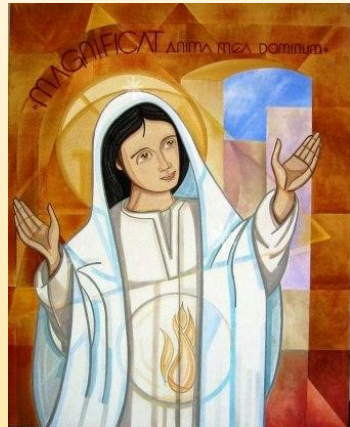
2. Hij is de trouwe Helper,
van wie voor Hem gevoelig is,
maar wie hooghartig leven,
wijst Hij van zich af.

3. Die machtig is zal vallen,
die nietig is komt op de troon,
die hongert wordt verzadigd,
rijken stuurt Hij heen.

2. Dat wat de dankbaarheid belemmert.

“Komt allen tot Mij die uitgeput zijn en onder lasten gebukt.”

(bij de eerste steen)

Tijdens de eerste verschijning komt ook de moeder van Mariette, op haar aandringen, bij het venster kijken en ziet een lichtend silhouet. Ze denkt dat het gaat om een spook of een heks en wordt bang. Wanneer haar dochter naar buiten wil gaan, vergrendelt zij de deur en belemmert daarmee Mariette de Dame te ontmoeten.

Vaak is onze kijk op de wereld, op de anderen en op onszelf vertroebeld en belemmeren wij onszelf om de werkelijke waarde van personen en zaken te kennen.

Lector: Mijn dankbaarheid kan belemmerd worden door *mijn zelfbeeld*:

Allen: Ik vind het moeilijk mijn uiterlijk te accepteren, mijn beperkingen, mijn onbekwaamheden, mijn mislukkingen, mijn ziekte, mijn moeite relaties aan te gaan.

Lector: Mijn dankbaarheid kan belemmerd worden door *de visie van anderen op mij*:

Allen: Ik word minder waard gevonden vanwege mijn etnische achtergrond, mijn handicap, mijn ziekte, mijn huidskleur, mijn geloof. Sommige blikken kwetsen en kleineren mij.

Lector: Mijn dankbaarheid kan belemmerd worden door *mijn kijk op de wereld*:

Allen: Ik kan me nergens nog over verwonderen of verbaasd zijn, ik vind alles maar vanzelfsprekend. Ik ben onverschillig tegenover wat mij gegeven wordt. Alleen het negatieve zie ik nog. Ik vergelijk me met anderen en zie dat ik er bekaaid van af kom.

Ja, soms kan het leven zwaar op ons drukken en ons hart laten opdrogen. Dankbaarheid en erkenning zijn dan moeilijk op te brengen, of zelfs onmogelijk. Op dergelijke momenten is het belangrijk dat we proberen in ons hart via Maria tot een ontmoeting te komen met Jezus. Enkel Hij is in staat onze last te verlichten, zoals onderstaand evangelie ons voorhoudt:

Uit het evangelie volgens Mattheüs

Op zeker ogenblik nam Jezus weer het woord en sprak: "Ik prijs U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kleinen. Ja, Vader, zo heeft het U behaagd. Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven. Niemand kent de Zoon tenzij de Vader, en niemand kent de Vader tenzij de Zoon en hij aan wie de Zoon het wil openbaren.

Komt allen tot Mij die uitgeput zijn en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken. Neemt mijn juk op uw schouders en leert van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht." (Mt 11,25-30)

Richten wij ons op de Heer, dat Hij ons geneest en helpt ons hart te openen voor het goede en het schone in onze omgeving:

Refrein I: **Neem mijn leven, neem het Heer,
Uw liefde' ontvlamme mij meer en meer.**

Refrein II: **Moge heel mijn wezen voor U open staan,
Gij, hemelkoning, heers in mij voortaan.**

Lector: Heer van hemel en aarde, maak dat ik de wonderen van uw schepping zie:

Allen: Heer, open mijn ogen!

Lector: Liefdevolle Vader, geef dat ik de waardigheid ontdek van ieder mens:

Allen: Heer, open mijn ogen!

Refrein I

Lector: Jezus, maak dat ik uw woord versta:

Allen: Heer, open mijn oren!

Lector: Heer, zorg dat ik niet doof ben voor het hulpgeroep van mijn naasten:

Allen: Heer, open mijn oren!

Refrein II

Lector: Heer, zachtmoedig en nederig van hart, genees mij van mijn onverschilligheid en mijn minachting:

Allen: Heer, open mijn hart!

Lector: Heer, medelijdend en vergevend, laat mij barmhartig zijn zoals U:

Allen: Heer, open mijn hart!

Refrein I

Lector: Heer, Zoon van God, laat mij uw lof bezingen:

Allen: Heer, open mijn lippen!

Lector: Heer, geef mij de genade dankbaar te zijn:

Allen: Heer, open mijn lippen!

Refrein II

► *Laten we al zingend verder trekken naar de tweede steen:*

Allen:

O Heer, o God, wij zijn met ons hart bij U.

Gij zijt, o God, de dankbaarheid waardig.

Heer van het leven, God van de volken,

Vader almachtig, wij zijn met ons hart bij U.

3. Onze dankbaarheid richting de gever.

“Alles wat je voor één van deze minste broeders van Mij hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan.”

(bij de tweede steen)

Op donderdag 19 januari maakt de ‘Maagd der Armen’ bekend dat de bron is voorbehouden “voor alle naties... ..voor de zieken”. Ze belooft Mariette: “Ik zal voor je bidden.” Het hart van het kind stroomt over van dankbaarheid: “Merci! Merci!”

Bij de derde verschijning evolueert deze pas tot een echte ontmoeting tussen twee personen. Mariette durft naar haar naam te vragen: “Wie bent u, mooie Dame?” Zij antwoordt: “Ik ben de Maagd der Armen.” Doordat de Maagd der Armen spontaan belooft voor Mariette te bidden, wordt iedere formaliteit opzijgezet, en krijgt de dankbaarheid kans te groeien. Met kinderlijke vrijheid antwoordt zij dan ook: “Merci! Merci!”

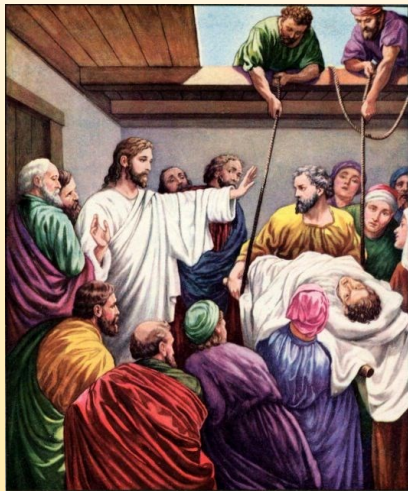
Uit het evangelie volgens Marcus

Toen hij enige dagen later in Kafarnaüm was teruggekeerd, en men hoorde dat Hij thuis was, stroomden de mensen in zulk een aantal samen, dat zelfs de ruimte voor de deur geen plaats meer bood toen Hij hun zijn leer verkondigde.

Men kwam een lamme bij Hem brengen, die door vier mannen gedragen werd.

Omdat zij wegens de menigte geen mogelijkheid zagen hem dicht bij Jezus te brengen, legden ze het dak bloot boven de plaats waar Hij zich bevond, maakten er een opening in en lieten het bed, waarop de lamme uitgestrekt lag, zakken. Toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tot de lamme: “Mijn zoon, uw zonden zijn u vergeven.” (Mc 2,1-12)

God heeft andere mensen nodig, in dit geval de vier vrienden-brancardiers, om de zieke tot Jezus te brengen! De verlamde man zou zonder hen nooit Jezus ontmoet hebben. De dankbaarheid die de verlamde man al ervaart, groeit dankzij de creativiteit van zijn vrienden die hem bij Jezus proberen te krijgen. Danken wij God voor alles wat Hij via anderen heeft gedaan in ons dagelijks leven.

Lector: Dank U Heer, voor allen die ons bijstaan en ondersteunen.

Allen: Dank U Heer, voor de vriendschappen en de liefde die ons omringt.

Lector: Dank U Heer, voor de bemoedigen die wij ontvangen hebben in momenten van tegenslag.

Allen: Dank U Heer, voor alle blijken van hartelijkheid en welwillendheid.

Lector: Dank U Heer, voor de woorden die ons hart verwarmen.

Allen: Dank voor elke uitgestoken hand en iedere glimlach.

Lector: Dank U Heer voor de stilte en de luisterbereidheid.

Allen: Dank voor het geduld en het doorzettingsvermogen die U in ons hart heeft gelegd.

Dank U Heer, dat U ons de Maagd der Armen heeft gestuurd om het lijden te verlichten.

Door de ongebruikelijke wijze van binnenkomen, kan de verlamde man niet onopgemerkt blijven. Daardoor kan Jezus laten zien dat Hij méér kan en wil geven dan een puur lichamelijke genezing! Het eerste dat Jezus schenkt is een innerlijke genezing, onzichtbaar voor het oog. Jezus kan en wil ons kracht en moed geven, vertrouwen en doorzettingsvermogen, hoop en innerlijke vrede.

► *Bidden wij om deze onzichtbare innerlijke genezing, terwijl we in stilte naar de bron verdergaan.*

4. Onze dankbaarheid richting God.

“Zeg met vreugde dank aan de Vader, die u in staat heeft gesteld om te delen in de erfenis van de heiligen in het licht.”

(bij de bron)

Na een lange onderbreking van drie weken, verschijnt de ‘Mooie Dame’ opnieuw op 11 februari. Ze leidt Mariette naar de bron en doet een plechtige belofte: “Ik kom het lijden verlichten.” Nogmaals bedankt Mariette haar met de woorden: “Merci! Merci!” Die avond, na de verschijning, geeft Mariette aan dat ze de volgende dag graag ter communie wil gaan.

Maria kan ons tot de eucharistie brengen omdat zij er een diepe relatie mee heeft. Onder de gelovigen van de eerste christelijke generatie, die volharden in het ‘breken van het brood’ in de eucharistieviering, kan haar aanwezigheid zeker niet ontbroken hebben. Heel haar leven is Maria een door de Eucharistie gevormde vrouw, vol van genade en bekleed met dankbaarheid.

Refrein: Waar ik steeds aan moet denken, en wat mijn hart beweegt: **ZL 330**
ik zing voor u, Maria, mijn mooiste liefdeslied.
En als het kwaad mij aanvalt, als het mijn hart verwart,
keer dan uw ogen naar mij toe, en kom mij snel te hulp.

Samen met Maria danken wij God met woorden die wij ontleen uit de heilige Mis:

Lector: Heilige Vader, Gij zijt een God van leven en waarheid, Gij alleen. Gij bestaat van voor alle eeuwen en Gij duurt in alle eeuwigheid voort, in het ontoegankelijke licht is uw woning.

Allen: **Gij zijt de bron van leven, in uw goedheid hebt Gij alle dingen tot bestaan geroepen, Gij hebt al het geschapene met zegening verzaaid en uw talloze schepselen gelukkig gemaakt met de glans van uw licht.**

Refrein: **O Heer God, aan U zij glorie, lof en eer in alle eeuwen. **ZL 331****
Altijd blijft uw liefde duren, U zij glorie, lof en eer.

Lector: U belijden wij, heilige Vader: groot zijt Gij en alles hebt Gij met wijsheid en liefde geschapen. Gij hebt de mens gemaakt naar uw beeld en hem de zorg over de gehele aarde opgedragen, opdat hij in gehoorzaamheid aan zijn Schepper over alle schepselen zou bevelen.

Allen: **Door ongehoorzaamheid aan U heeft hij uw vriendschap verloren maar Gij hebt hem niet aan het geweld van de dood uitgeleverd. Integendeel, Gij zijt hem met alle hulp tegemoet gesnel, zodat wie U zoeken wil, U reeds heeft gevonden.**

Refrein: **O Heer God, aan U zij glorie, lof en eer in alle eeuwen.**
Altijd blijft uw liefde duren, U zij glorie, lof en eer.

Lector: Heilige Vader, zozeer hebt Gij de wereld liefgehad dat Gij, toen de tijd van wachten voorbij was, uw eengeboren Zoon als Verlosser hebt gezonden.

Allen: **Hij is mens geworden door de heilige Geest uit de Maagd Maria, als mens heeft Hij onder ons gewandeld, in alles aan ons gelijk, maar niet in de zonde. Aan geringen heeft Hij een boodschap gebracht van liefde en heil, aan gevangenen de vrijlating gegeven, aan bedroefden zijn blijdschap.**

Refrein: **O Heer God, aan U zij glorie, lof en eer in alle eeuwen.**
Altijd blijft uw liefde duren, U zij glorie, lof en eer.

